

stemning paa den Maade; thi det at Valgkredsens Omlægning skulde gaa samtids med Indførelsen af hemmelig Afstemning, kan jeg ikke forstaa, i Særdeleshed, naar man vil tage det mindre Mindretals om at stemme i Kommuner; thi saa er det ligegyldigt, om Kredsen er større eller mindre. Jeg kan heller ikke forstaa den Indvending fra Høiremindretallets Side, at det skulde være ubetimeligt at indføre hemmelig Afstemning til Folkethingsvalgene nu; thi det kan ikke være ubetimeligt at gjøre Noget, som er humanit, og jeg betragter dette Forslag først og fremmest som et humanit, aldeles upolitisk Forslag, hvorved man søger at værne om Vælgerens Høihed og Selvtændighed, at værne om hans Overbevisning, saa at han ikke lider noget Tryk paa nogen Maade paa Grund af den; men af de to Forslag, som foreligge her, maa jeg tilstaa, at det sidste, som er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (M. Sørensen) og tiltraadt subsidiært af Forslagsstillerne, forekommer mig, at være det mest humane, og det af Grunde, som allerede ere fremkomne, skjøndt de ikke ligefrem staa i Mindretallets Betænkning. Det er fordi det kommer netop de mest Ubemidlede til Gode, og det er flere Vælgere, der ere ubemidlede; det er dem, som ikke have eget Rjøretøi, men maa gaa til Valgstedet, og hvem der ofte kan tilføies Uret, i alt Fald kan der blive dem gjort Uret derved, at de ere nødte til at bede Andre om at faae Lov at høre med; altsaa for at modvirke den Uret, som kan gøres mod dem, bør man gaa med til Mindretallets Forslag og navnlig lade Valghandlingen foregaa i Kommunerne. Derved vil Raaringen bortfalde. Jeg veed nok, at dette er det samme Punkt for Mange. De betragte det som noget Høitideligt, som man ikke skal afstafte; men Meningerne ere saa forskjellige, at Ordføreren for Høiremindretallet kalder det for Meningsløshed. Saa stor er Afstanden mellem Meningerne, at man paa den ene Side kalder det en Høitidelighed og paa den anden Side en Meningsløshed. Jeg tror, vi maa gaa den Vej før eller senere at lade Raaringen bortfalde, og saa tror jeg, den væsentligste Hindring er bortfalden for at gaa til Afstemning i Kommunerne. Jeg vil indrømme, at Raaringen kan undertiden være en Nødvendighed; men jeg tror, man kan komme ud deraf uden Raaringen, og forholdsvist lempelig ved en Bestemmelse i Valgloven, hvor, naar kun een Kandidat har stillet sig og der inden en vis Frist ikke forlanges Afstemning gennem Raaring, maa han anses for valgt uden Afstemning. Det er jo noget Sigtende, vi ere gaaede til heri

Folkethinget, og saavidt jeg veed, har man i England noget Sigtende. Jeg er ikke saa nøie kjendt dermed. Man har Noget, der kaldes „contested“ Valgkreds. Det vil sige, naar der er Strid om, hvem der skal vælges, saa finder Afstemning Sted, men naar der ingen Strid er derom, saa anses Bedkommende for valgt uden Afstemning. Det kan finde Sted, selv om man lader Valgene foregaa i Kommuner; saa faae kun Kommunerne i rette Tid at vide, at der bliver ingen Afstemning, og saa er man færdig. Jeg tror for Resten, der er den Fordel ved at lade Raaringen bortfalde, at Statistiken vinder derved, saa man skulde antage, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), som modsætter sig Forslaget, maatte være tilfreds med, at Raaringen bortfaldt. Dersom man nu lader Valgene foregaa i Kommuner og tillige — hvad de ærede Forslagsstillere ikke have taget med — ogsaa lader Optællingen foregaa i Kommuner, vil der være bundet noget Mere, idet det da vil være lettere at rette visse Feil, som kunne stamme fra en enkelt Kommune, saaledes, at naar Valgene skulle anerkjendes, man muligvis ikke behøver at lade hele Afstemningen gaa om, men kun i en enkelt Kommune. I det jeg kommer hertil, vil jeg omtale et andet Punkt, nemlig at naar Afstemningen foregaa i de mindste Kredse, altsaa i Kommunerne, er der tillige en større Fare for, at Hemmeligheden ikke saa godt kan bevares, idet f. Ex. en større Arbeidsgiver kan have paatvunget sine Arbejdere at skulle betegne deres Stemmesedler paa en vis Maade. Det er foreslaaet, at der skal sættes et Kryds ved den Kandidats Navn, som Vælgeren vil stemme for. Dette Kryds kan sættes saaledes, at man kan vide, hvem der har sat det, og det er i den mindre Kreds, i Kommunen, lettere at kontrollere, om der findes Stemmesedler af et vist Antal betegnede paa den Maade. I England bruger man som bekjendt den Maade at krydse af, og man har ogsaa brugt den i Belgien. Man har her forladt den, fordi man fandt, at Afstemningen ikke var tilstrækkelig hemmelig paa den Maade. Naar man i det Hele taget skal tale om Fordelene ved hemmelig Afstemning, tror jeg ikke, man kan henvende sig til noget bedre Sted end til Belgien; der er næppe noget Sted, hvor Valgloven er saa udpenslet i de fineste Enkeltheder som der. Man bærer sig der ad paa følgende Maade: Til høre for hver Kandidats Navn er der en firkantet Prik, der er sværet Sort med Undtagelse af en lille hvid Prik i Midten, og Vælgeren stemmer paa den, han vil give sin Stemme, ved at sværte den lille Prik. Paa den Maade